

בית המשפט העליון

עה"ג 26-05-28403

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 8.5.2026 בפע"ם 18625-03-24 שניתנה על-ידי כבוד סגנית הנשיא ר' פרידמן-פלדמן

תאריך הישיבה: כ"ז אייר תשפ"ו (14 מאי 2026)

בשם העורר: עו"ד ארז בר-צבי, עו"ד רגב בוטבול

בשם המשיבה: עו"ד בת שבע אבגז

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 8.5.2026 (פע"ם 18625-03-24, סגנית הנשיא ר' פרידמן-פלדמן). בית המשפט המחוזי דחה בקשה לעיון חוזר בתנאי צו הפיקוח של העורר.

2. העורר הוא מי שהורשע בעבר בסדרה של עבירות מין ונגזר עליו עונש מאסר בן מספר שנים. לקראת שחרורו הצפוי מהמאסר הוגשה בעניינו בקשה למתן צו לפי סעיף 12 לחוק הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות מין, התשס"ו-2006 (להלן: חוק הגנת הציבור) שכלל בין השאר איסור על לינה תחת קורת גג אחת עם קטינות מכל דרגת קרבה. מבלי לפרט ניתן להסתפק בשלב זה בכך שצו כאמור אכן ניתן, ובצדק רב.

3. מקורו של ההליך שבפני בבקשה שהגיש העורר ביום 23.4.2026 לעיון חוזר בתנאי צו הפיקוח שהוטל עליו. הבקשה גוללה הידרדרות קשה במצבו הרפואי של העורר, בין השאר על רקע אבחון כחולה סרטן ונפילה שהובילה לניתוח בירך ימין. לפי הנטען, הוא נדרש להשגחה צמודה, וכך סובל מכך שביתו אינו מונגש ואינו תואם את

מצבו הרפואי. בנסיבות אלה, העורר ביקש שיתאפשר לו לעבור להתגורר בביתה של בתו, שאף אושרה על-ידי היחידה לפיקוח על עברייני מין כבגירה ומודעת – הגם שלה שלוש בנות קטינות. כן הוטעם כי מצבו הרפואי של העורר מפחית את המסוכנות הנשקפת ממנו. לבקשה צורפו מכתב מבתו של העורר שתמכה בבקשה וכן מסמכים רפואיים של העורר.

4. ביום 4.5.2026 המדינה הגישה את תגובתה לבקשה לעיון חוזר וטענה כי דינה להידחות, בהתחשב במסוכנותו המינית המובהקת של העורר. לתגובה צורפה התייחסות יחידת צור, היחידה לפיקוח על עברייני מין, שבה צוין כי הערכת השינוי במסוכנות הנשקפת מהעורר אינה בגדר סמכותה, וכי ככל שנדרשת הערכה כזו על העורר לפנות למרכז להערכת מסוכנות.

5. בהחלטתו הקצרה הנזכרת בפתח הדברים דחה בית המשפט המחוזי את הבקשה בקבעו כי בנסיבות המקרה לא ניתן לאפשר לינה של המבקש תחת קורת גג אחת עם נכדותיו הקטינות. לצד זאת צוין בהחלטה כי ככל שקיימת אפשרות לבצע הפרדה בין מקום הלינה של העורר לבין מקום הלינה של הקטינות, באופן שלא תהיה לו גישה אליהן, הוא רשאי לפנות בעניין ליחידת הפיקוח על עברייני מין שתבחן את תנאי המקום.

6. הערר שבפני נסב על החלטתו של בית המשפט המחוזי, ובו העורר חזר, בעיקרו של דבר, על הטענות שהועלו בפני בית המשפט המחוזי.

7. הדיון בערר התקיים בפני ביום 14.5.2026. בא-כוחו של העורר התמקד בטענותיו בפן ההומניטרי וצירף מסמכים רפואיים המעידים על מצבו המורכב של העורר. עוד נטען כי הלכה למעשה קיימת אפשרות לבצע הפרדה דה-פקטו בין העורר לבין הקטינות מאחר שמשפחת בתו של העורר (היא עצמה, בן זוגה ושלוש הבנות) מיועדים ללון ב"יחידת הורים" הניתנת לנעילה בשעת לילה, באופן שיבטיח הפרדה דה-פקטו בין העורר לבין הקטינות. כן הוטעם שבכל מקרה בתו של העורר מתחייבת שלא לעזוב את הבית בעת שהעורר והקטינות נמצאים בו מבלי שיהיה במקום "בגיר מודע" שאושר על-ידי יחידת הפיקוח. זאת, מעבר לכך שבמצבו הנוכחי העורר אינו נייד באופן עצמאי. מנגד, באת-כוח המדינה הטעימה כי החלטתו של בית המשפט המחוזי לא שללה את הבקשה "ככל שניתן לעשות הפרדה באופן שלא תהיה [ל]עורר גישה למקום הלינה של הקטינות" – בכפוף לבדיקה של יחידת צור.

8. משהתחדדה בפני הטענה ביחס לאפשרות של הפרדה בין יחידת ההורים לבין החדר המיועד לעורר, על דרך נעילה, הצעתי בפני הצדדים כי העניין יחזור לבחינה בבית המשפט המחוזי. שני הצדדים הסכימו לכך במישור העקרוני, הגם שהיו חלוקים באשר לצורך בבדיקה נוספת על-ידי יחידת צור. אשר על כן, בהסכמת הצדדים, התיק יחזור להשלמת דיון בו בבית המשפט המחוזי. בנסיבות המיוחדות של המקרה ובשים לב לטיעון בפני, ככל שבתו של העורר תצהיר בפני בית המשפט המחוזי כי קיימת אפשרות לנעילת היחידה וכי סידורי הלינה יהיו לפי המוצע – בית המשפט המחוזי יוכל להסתפק בכך ולהשלים את החלטתו על בסיס זה.

9. סוף דבר: אני מורה כאמור בפסקה 8 לעיל.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ו (15 מאי 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת